

У предаху Конференције Мале антанте на Бледу, 24. август 1938.

During the recess at the Conference of Little Entente in Bled, August 24, 1938

Његово Величанство Краљ Југославије,
Његово Величанство Краљ Румуније
и
Председник Републике Чехословачке,

У жељи да одрже и организују мир,

Руковођени чврстом вољом да појачају привредне везе са свим државама без разлике, а нарочито са државама Средње Европе,

У тежњи да очувају мир у свим приликама, да омогуће еволуцију ка дефинитивној стабилизацији прилика у Средњој Европи и да зајамче поштовање заједничких интереса њихових трију земаља,

Решени да, у том циљу, дају природну и сталну основу пријатељским и савезничким односима који постоје између трију држава Мале антанте, и

Убеђени у потребу остварења ове стабилности, путем потпуног изједначења њихове опште политике, и образовањем једног управног органа ове заједничке политике, група трију држава Мале антанте, образујући на тај начин једну вишу међународну јединицу, а којој могу приступити и друге државе под условима који се имају уговорити у сваком посебном случају,

Одлучили су да потврде ово што следи у ниже изложеним одредбама, и Одредили су као своје пуномоћнике, и то:

Његово Величанство Краљ Југославије:
Његову Екселенцију господина Богољуба Д. Јевтића, министра иностраних послова,
Његово Величанство Краљ Румуније:
Његову Екселенцију господина Николу Титулеска, министра иностраних послова,
Председник Републике Чехословачке:
Његову Екселенцију господина Едуарда Бенеша, министра иностраних послова,

Који су се, пошто су поднели своја пуномоћја, сагласили о одредбама, које следе:

Члан л.

Установљава се као управни орган заједничке политике групе три државе један Стални савет држава Мале антанте, састављен од министара иностраних послова трију респективних земаља или од нарочитих делегата наименованих у ту сврху. Одлуке Сталног савета доносиће се једногласно.

Члан 2.

Стални савет, сем својих редновних односа, који се одржавају дипломатским путем, састаје се обавезно најмање три пута годишње. Један од обавезних годишњих састанака држаче се, наизменице, у свакој од три државе, а други у Женеви за време састанка Скупштине Друштва народа.

Члан 3.

Председник Сталног савета је министар иностраних послова оне државе у којој се држи обавезни годишњи састанак. Њему припада иницијатива за одређивање дана и места састанка, он одређује дневни ред и припрема одлуке које се имају донети. Све до првог обавезног састанка наредне године, он остаје Председник Сталног савета.

Члан 4.

У свим питањима која се расправљају као и у свим одлукама које се доносе, било кад се тичу међусобних односа држава Мале антанте, било кад се тичу њихових односа са трећим, строго ће бити поштовано начело потпуне једнакости трију држава Мале антанте.

Члан 5.

Према потребама ситуације, Стални савет може одлучити да се заступање или одбрана гледишта држава Мале антанте у неком одређеном питању повери једном једином делегату или Делегацији једне једине државе.

Члан 6.

За сваки политички уговор сваке државе Мале антанте, за сваки једностранни акт којим се мења садашња политичка ситуација једне од држава Мале антанте с погледом на неку трећу државу, као и за сваки привредни споразум који повлачи важне политичке последице, биће у будуће потребан једногласни пристанак Савета Мале антанте.

Садашњи политички уговори сваке државе Мале антанте са трећим државама биће постепено и уколико је то могуће изједначени.

Члан 7.

Установљава се један Привредни савет држава Мале антанте ради постепеног координирања привредних интереса трију држава, било између њих самих, било у њиховим односима са трећим државама. Он ће бити састављен од привредних,

трговинских и финансијских специјалиста и стручњака и функционисаће као помоћни саветодавни орган Сталног савета у његовој општој политици.

Члан 8.

Стални савет може да установљава друге сталне или привремене органе, комисије или одборе било ради неког специјалног питања, било ради низа утврђених питања у циљу да их проуче и да припреме њихова решења за Стални савет.

Члан 9.

Установљава се Секретаријат Сталног савета. Његово седиште одређује се увек за годину дана у престоници председника Сталног савета за ту годину. Један одсек Секретаријата функционисаће стално у седишту Друштва народа у Зеневи.

Члан 10.

Заједничка политика Сталног савета биће прожета општим начелима садржаним у свим великим међународним актима поратне политике, као што су Пакт Друштва народа, Паришки Пакт, Општи Акт Арбитраже, евентуалне конвенције о разоружању и Пактови Локарна. Уосталом, у овом Пакту не може бити ничега што би се противило начелима и одредбама Пакта Друштва народа.

Члан 11.

Конвенција о савезу између Румуније и Чехословачке, од 23. априла 1921. год., између Румуније и Југославије, од 7. јуна 1921, и између Чехословачке и Југославије, од 31. августа 1922, које су 21. маја 1929. биле продужене и које су допуњене одредбама овог Пакта, као и Општи Акт о Концилијацији, Арбитражи и Судском расправљању потписан од трију држава Мале антанте у Београду, 21. маја 1929, обнављају се на неограничено време.

Члан 12.

Овај Пакт биће ратификован и размена ратификација извршиће се у Прагу, најкасније приликом првог обавезног састанка. Он ће ступити на снагу на дан размене ратификација.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су напред именовани Пуномоћници потписали овај Пакт.

РАЂЕНО у Зеневи, 16. фебруара 1933, у три равногласна примерка.

М.П. Б.Д. Јевтић, с.р.

М.П. Н. Титулеско, с.р.

М.П. Едуард Бенеш, с.р.

Извори: Службене новине, 1933, бр. 75-XXIV;
Збирка СМПП-а, 1933, стр. 47;
Recueil des traités SDN, v. CXXXIX, p. 233;
Martens, NRG, 3-ème série, t. XXVIII, p. 223. .

Напомена. - Пакт је озакоњен 29. марта 1933, а ратификације размењене 30. маја 1933. Три министра су на заседању у Београду, децембра 1932, одлучили да истакну потребу јачања одбрамбеног система Мале антанте. Разлози за то били су бројни: општи догађаји у Подунављу, италијанске активности и утицај у региону, пораст реваншизма и промена режима у Мађарској са усмеренијом сарадњом са Римом и Берлином, као и пораст захтева за ревизијом граница, захтева за подунавском федерацијом и добијање права Немачке за наоружавање. Долазак Хитлера на власт захтевао је да се организација назове "нова" Мала антанта (Бенеш). Зато је Стални савет Мале антанте на свом заседању у Женеви донео овај Пакт сагласно духу Друштва народа и дотадашњим уговорима који су продужени на неодређено време. Везе и односи три државе су учвршћивани, а оне више нису могле закључивати уговоре без међусобне сагласности. Владе држава Мале антанте су 1. марта 1933. издале у Женеви званично саопштење о томе да нови Пакт не садржи тајне одредбе војне природе, како је то приказивала пропаганда "друге стране". Оне су замолиле генералног секретара Друштва народа да упозна земље чланице да не постоје тајни споразуми, да су приче о томе (у штампи) нетачне и да су њихове међусобне обавезе сагласне уговорима регистроване у Друштву народа.

(Проф. Момир Стојковић, "Балкански уговорни односи 1876-1996.")